

som var behandlet i Finansudvalget, og vidste ikke noget om det, før den ærede Ordfører sagde, at dette Samraad paa en eller anden mærkelig Maade var gaaet ud af Betænkningen i Fior. Jeg har forespurgt hos et af Finansudvalgets Medlemmer om denne Sag, men hans Erindring om Samraadet var ogsaa gaaet ud; han vidste ikke, at man havde behandlet denne Sag i Finansudvalget. Jeg stoler imidlertid ganske paa den ærede Ordførers og tidligere Finansudvalgs=Formands Udtalelser i den Retning. Jeg haaber altsaa, at det bliver til Alvor, at vi saa Forbedringen; jeg tror, den er meget paatrængende nødvendig. Jeg vil dog sige overfor den ærede Minister, at saadanne Oplysninger, som ere paaskrevne Genstandene, skulle ikke efter min Mening træde i Stedet for Kataloger. Man skal naturligvis ogsaa have Kataloger, men for den store Befolkings Skyld bør der tillige være paalæbet Genstandene saa fylldige Oplysninger som muligt.

Sagd: Jeg skal kun tillade mig nogle ganske korte Bemærkninger angaaende en Sag, som jeg ellers ikke føler Trang til at blande mig i, nemlig det Igl. Teater. Det er det gamle omdebatterede Spørgsmaal, om man ikke ved at udarbejde et uigennemførligt Budget for Teatret vanskeliggør at bringe en fornuftig Balance til Veje, eller allen Fald en mere heldig Stilling for Teatret til Veje. Jeg kan ikke forstaa, at Flertallet ikke kan indse, at ved at vedtage et uigennemførligt Budget, reducerer man sin egen Indflydelse i denne Sag, og at det har en skæbnesbanger Indflydelse paa Bestyrelsen af Teatrets Økonomi her som i andre Forhold. Jeg vil appellere til den ærede Ordførers egne Erfaringer som Landmand. Som jaadån vil han vide, at naar ved Tidernes Udvikling Landvæsnet paa en eller anden Gaard eller i en eller anden Egn bliver saa uehelig stillet, at det er aldeles umuligt for Besidderne at kunne klare deres Udgifter, drives de ind paa dristige Spækulationer; da de se, at det alligevel er umuligt for dem at klare sig, løbe de en langt større Risiko, end de under almindelige Forhold vilde løbe. Jeg kan ikke tilbageholde mit Indtryk af, at noget lignende finder Sted ved det kongelige Teater. Naar jeg ser saadanne Stykker som f. Eks. det ofte nævnte „Madain“, paa hvis Udførelse og kostbare Udstyr der er anvendt enorme Kapitaler, som der dog er meget usikker Udsigt ville komme ind igen, saa betragter jeg det, som om en Landmand vilde anvende Kraftføder i stort Omfang for at drive og presse sine

Kreaturer til at give større Mælkendbytte, end de kunne give. Naar jeg ser, at Teatret, hvad der ikke stemmer med dets Opgave: „Ej blot til Lyt“, ofte for at lesle med Tidens Strømninger spiller Stykker, som i æstetisk og etisk Retning ikke fyldestgør, hvad der var Tanken, den Gang man saa dristig gik ind paa den nuværende Ordning af det det kongelige Teater, saa er det maaste en Slags kunstig Gødning, som man vil anvende for at frembringe en forøget Grøde, men som heller ikke giver sikkert Udbytte.

Bluhme: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil gøre, i Anledning af Understudet paa Teatrets Budget. De ere fremkaldte ved de Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Kultusminister i hans Besvarelse af den Henstilling, som kom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ringle) om Støtte af den dramatiske Kunst i Provinserne. I Modsigning til det ærede Medlem er jeg rigtignok af den Formening, at Ministerens Udtalelser tværtimod vare sympatiske for Tanken, og jeg synes, at de Indvendinger, der fremkom fra den højtærede Minister vare fuldstændig rigtige, idet han sagde, at han godt kunde interessere sig for Sagen; men det var vanskeligere at udpege den eneste Mand, som skulde have Støtten og, søjede han til, „man maa dog i det mindste kunne forlange, at de Steder, hvor denne Kunst skulde fremstilles og finde Støtte, ogsaa vare villige til at bidrage dertil. Jeg synes, at det er en fuldtud berettiget Tanke, at de Byer, hvor man ønsker en saadan Fremstilling af national dramatisk Kunst og forlangte en Statsunderstøttelse, ogsaa maatte være villige til selv at bidrage. Jeg haaber da ogsaa, at den højtærede Kultusminister vil føre denne Tanke helt ud og sige, at skulle de i Provinserne bidrage særlig for at saa Hjælp af Staten i saa Henseende, bør sandelig Kjøbenhavn først og fremmest bidrage, og jeg mener rigtignok, at under det stadige Understud, som Teatrets Budget lider under, maatte man kunne forlange og vente, at Kjøbenhavn kunde træde hjælpende til, thi det er dog ubetinget sikkert, at det er Kjøbenhavns Indvaanere, der have det største aandelige og pekuniære Udbytte af Teatret. Kjøbenhavn har en meget væsentlig Indtægt af Teatret ved Tilstrømningen af Rejsende, som kun Teatret lokker og ogsaa Kunsten støttes i Kjøbenhavn særlig derved. Det er efter min Mening i den Grad Tilfældet, at hvis Staten fremtidig ophævede det som Statsinstitution, saa vilde Kjøbenhavn ubetinget løbe Teatret og lade det drive som Kjøbens-